№3 (134)
листопад
2012

Пролісок

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

http://portal.prolisok.org

Газета Кіровоградського обласного навчально–виховного комплексу
(гімназія–інтернат — школа мистецтв)

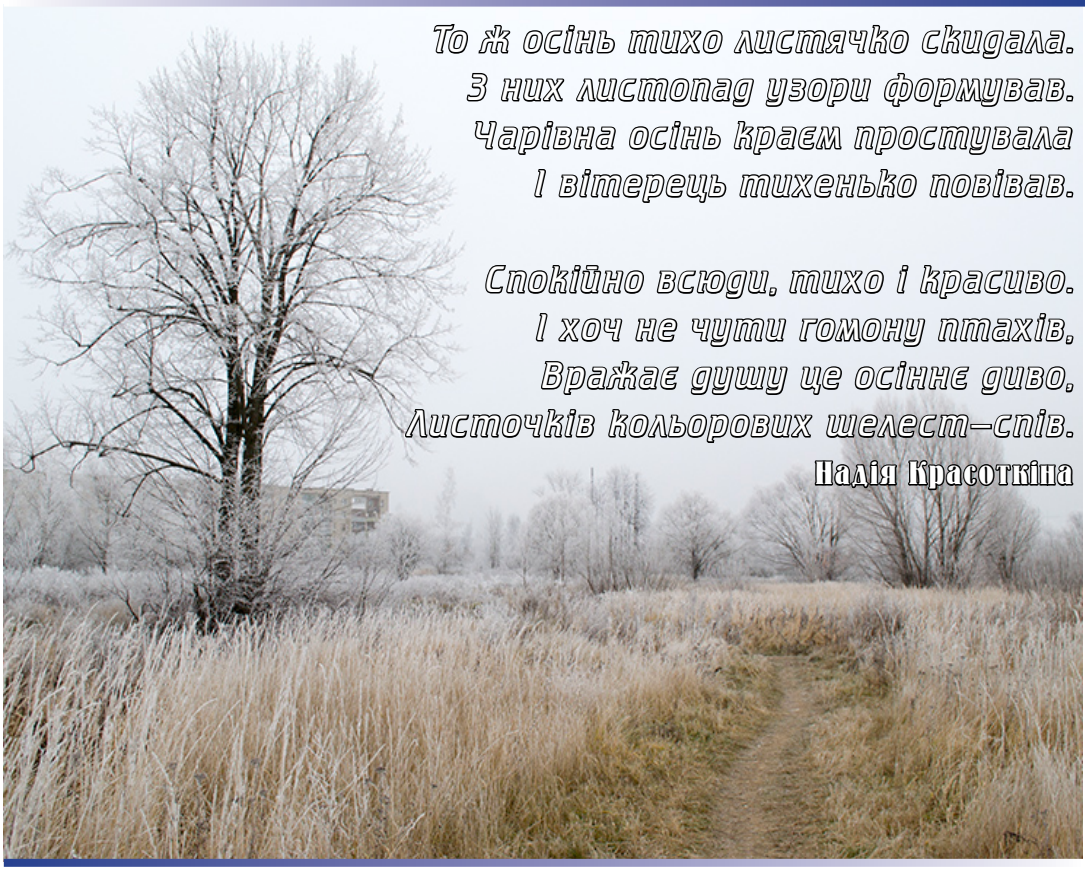

То ж осінь тихо листячко скидала.
З них листопад узори формував.
Чарівна осінь краєм простувала
І вітерець тихенько повівав.

Спокійно всюди, тихо і красиво.
І хоч не чути гомону птахів,
Вражає душу це осіннє диво,
Листочків кольорових шелест–спів.

Надія Красоткіна

Сьогодні в номері:

"Осінній вернісаж" 2 стор.

"Поетичний зорепад" 4 стор.

Розстріляне відродження 10 стор.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

«Осінній

Осінній вернісаж – це творче традиційне свято, в якому кожен учень має змогу показати свої таланти. Не став винятком і цьогорічний «Осінній вернісаж».

Учні 5-9, 10-А та 11-А класів продовжили добру традицію і знову підготували цілісну програму, в яку ввійшли осінні звичаї та обряди українського народу.

Приємно, що наймолодші гімназисти, учні 5 класу, достойно відкрили свято. Це були гарні віршовані рядки про осінь і її безцінні дари і хореографічна композиція «Щедра осінь», яку вони виконали весело і завзято.

На хорошому рівні, злагоджено і чітко, 6-класники виконали вокально-хореографічну композицію «Косарі».

Учні 7-го класу свою програму назвали «Весілля свічки». Вона складалася із проникливих віршованих рядків, танцю із свічками та «Поліської польки».

Восьмикласники побували на ярмарку, куди їх привіз талановитий Євген Добровольський (Явтух). Завершили вони свій виступ вокально-хореографічною картинкою «Ой там на горі».

Артистичні «куми» з 9-го класу, Анна Гавриленко та Катерина Каширна, нікого не залишили байдужими до свого виступу, а запальні сучасні вечорниці «Шики-дим» визвали цілий шквал оплесків. Молодці!

Разом із міськими 10 та 11-ми класами присутні побували на сватанні та весіллі. Знову мали змогу помилуватися дівочою вродою та юнацьким запалом і, як завжди, були в захваті від іскрометних танців.

Шість обласних класів підготували різноманітні програми. Приємно зазначити, що в усіх була висока сценічна культура.

Окремі виконавці 10-х класів, які вперше брали участь в «Осінньому вернісажі», блискуче впорались із своїми завданнями. Просто неперевершеними були «авторитет Гайворонський району» Василь Скрипник, «Лауреат міжнародних конкурсів із бальних танців Молдавії, Карачаєво-Черкесії» Ігор Левченко та «брат-ботанік» Віталій Криворог.

«Ще раз про кохання» - таку назву мала програма в 10-Б класі. І хоча в ній було багато гумору, легкого сарказму та зверхності до цього почуття, все ж на кінець програми головні герої, Богдан Грузін та Мар'яна Набока переконливо довели, що в житті кохання зовсім не другорядна річ... Ось так!

Гуманітарно-історичний 10-В вийшов на сцену із програмою «Осіннє інтермецо». Незважаючи на серйозні негаразди за декілька

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Н.Брояковська

вернісаж»

днів до виступу (хвороба двох провідних співаків), ці талановиті здібні учні довели, що вони з гідністю можуть вийти з будь-якого скрутного становища. Милі, щирі ведучі Анна та Роман в доступній формі пояснили, що таке інтермецо, і всі глядачі мали змогу захоплюватися вдалим синтезом поезії, хореографії і, звичайно ж, якісного співу.

Наші майбутні випускники, як і годиться, на сцені були більш впевненими, а їх виступи – більш складними.

Чого тільки варта програма за п'єсою В.Шекспіра «Ромео і Джульєтта»?!

За таку високу класику не побоявся взятися наш математичний 11-Б. Всі герої, а особливо головні, були на висоті як у діалогах, так і у виконанні вокальних партій. Сумніву не могло бути: це ж бо наші улюбленці – Ігор Буряк та Ольга Гречина.

Про своє гімназійне життя, про друзів цікаво та артистично розповіли учні 11-В, 11-Г класів.

Дещо в гумористичній формі ми побачили і підготовку до ЗНО, життя в гуртожитку, ранкову зарядку, прогулянку до «Фуршету». Це було захоплююче, а разом із тим шкода, що для таких талановитих учнів як Лілія Назаренко, Олександра Діхтярь, Олександра Солдатова, Валерія Руссу, Тетяна Бренюк, Сергій Залєвський «Осінній вернісаж» останній.

Доречними були вітання бальної пари Анастасії Неживої та Тимофія Криниці, а вигуки «браво!» заслужено отримали наші концертмейстери Анатолій Савсюк та Юрій Дичко.

Заздалегідь до «Осіннього вернісажу» випускники гімназії почали телефонувати.

Як завжди, після закінчення свята директор облкомплексу, народний артист України, професор А.Є.Коротков запросив їх на сцену. Ми ще раз мали змогу помилуватися ними, кожного пригадати і почути щирі слова вдячності.

Без сумніву, наші випускники пам'ятають усі проекти, які нещодавно самі готували разом зі своїми вихователями і хореографами, при цьому щохвилини вбираючи в себе по зернятку їх мудрі поради. Доказом цього є виступ минулорічної випускниці – нашого «соловейка» Олени Русіної. Надзвичайно проникливі слова вона підтвердила чудовою піснею. Щире їй спасибі!

Впевнена, всі ми можемо пишатися тим, що все те, що було засіяно в юних душах у стінах гімназії, по всій країні дало паростки.

Паростки добра, порядності, милосердя і любові!

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

«Поетичний зорепад»

Богданович Л.Б.

Поезія – найпрекрасніша гілка на дереві, що зветься літературою. Без поетичного слова неможливо уявити життя, адже звичайні речі в поезії постають у новому, незвичайному для нас світлі.

Немає письменника, який би не прагнув дібратися до суті поетичної природи речей, до сенсу явищ за допомогою слова. Воно – інструмент, за допомогою якого розкривається душа, ще з давніх часів воно було тотожне одкровенню.

І саме за допомогою слова намагалися учасники традиційного загально гімназійного огляду-конкурсу «Поетичний зорепад» перейнятися його чистою енергією, відчути таємничу магію цариці Поезії.

Твори, що звучали зі сцени, були перейняті чарівною енергією добра і краси, любові, захвату рідною землею, її людьми, природою, мовою.

Кожне слово, що линуло в зал, було прекрасним, щирим, проникливим, таким, що навіть журі вагалося під час визначення переможців.

Без сумніву, Гран Прі, присуджене учневі 11-Б класу Кошману Ярославу (учитель Шепель В.О.), який проникся поезією Миколи Вінграновського «Слово», справедливе.

Коло шанувальників рідного слова в нашому закладі розширюється. Ось уже другий рік поспіль звучить зі сцени українська проза, яка чарує своєю поетичністю та красою у виконанні Каширної Катерини (9 клас).

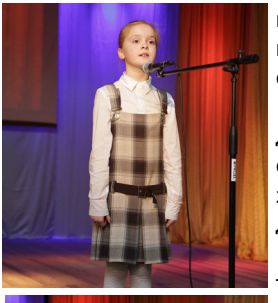

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Тематика поезій цьогорічного конкурсу порадувала своїм розмаїттям: Шевченкова, патріотична поезія, високі людські почуття, гумор, дитяча поезія, яка, до речі, була бездоганно виконана учнями 5-8 класів (Коломієць Вікторія, Чейке Артем, Левченко Яна, Верещак Дмитро, Ковбаса Марина, Стрекаловський Іван, Варивода Валерія).

Найбільше журі та всі присутні в залі були приємно вражені авторською поезією наших учнів Четвертак Дарини, 10-В (учитель Павленко В.В.) «З першої хвилини життя», Кролік Валерії, 11-В (учитель Шепель В.О.) «Кохання в кожного своє» та Гарасько Ірини, 11-Б (учитель Шепель В.О.) «Щаслива мить життя».

День слов'янської писемності у нашому закладі пройшов цікаво, насичено, і зорепад поезій, яким закінчилося свято, проник у серце кожного з нас, дякуючи прекрасному виконанню поезій учнями нашого закладу. Це був дійсно конкурс.

Журі, очолюване заступником директора з організаційно-виховної роботи ОІППО ім. В. Сухомлинського Нудним Василем Михайловичем було приємно вражене авторськими творами Кролік Валерії (11-В клас), Гарасько Ірини (11-Б клас) і Четвертак Дарини (10-В клас).

Нагорода знайшла кожного.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Краєзнавча експедиція 10-Б класу

На розі вулиць Преображенської та Пашутінської, по діагоналі від Преображенської церкви, стоїть на перший погляд непригляда і позбавлена архітектурних принад споруда. В її стінах зараз меблевий салон. Мало хто з кіровоградців знає, що цей будинок – цікава пам'ятка раннього класицизму, одна з найперших кам'яних споруд Єлисаветграду, побудована на зламі XVIII - XIX ст., так званий «Путєвой дворєц», тобто готель. Інших споруд такого призначення в місті ще не було, тож зупинялись у ньому високі гості, в тому числі імператори та інші представники царської родини. За неперевіреними даними тут був і О.С.Пушкін під час свого перебування в Єлисаветграді. Перший поверх «палацу», на якому проживала прислуга, був нижчим за панський бельєтаж, до якого за південною традицією вели відкриті дерев'яні «італійські сходи». Ці дубові сходи збереглися до сьогодні. Будинок належав родині старообрядців, яких було багато в Єлисаветграді. Справжньою цікавинкою «Путєвого дворца» є підземний хід, який з'єднує будинок з Преображенською церквою.

Зараз споруда знаходиться у приватній власності. Хазяйка будинку, Олена Кузьмівна, розуміє, що він має історичну цінність, і намагається зберегти його якомога краще, але підземний хід вона вирішила закласти цеглою. Олена Кузьмівна дозволила нам, учням 10-Б класу, оглянути будинок та спуститись у підвальне приміщення, де до сьогодні знаходяться величезні металеві чани для зберігання харчів. А цеглина зі старим товарним знаком, знайдена там, зайняла почесне місце у відремонтованій стіні фасаду будинку. Гордістю власників будинку є також картина невідомого художника, знайдена в тому ж підвалі. Зараз вона прикрашає одну з кімнат колишнього «палацу».

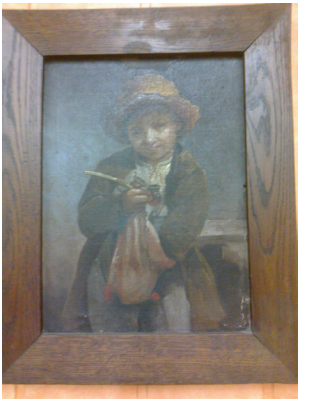

В Єлисаветграді майже немає архітектурних пам'яток такої давності, адже більшість будинків до першої половини XIX ст. були дерев'яними, і тому їх знищували пожежі. Так, під час страшної пожежі 1798 згоріла і Преображенська церква. Відновлена вона була у 1813 році: на місці дерев'яної церкви побудували кам'яну, яка збереглась до сьогодні.

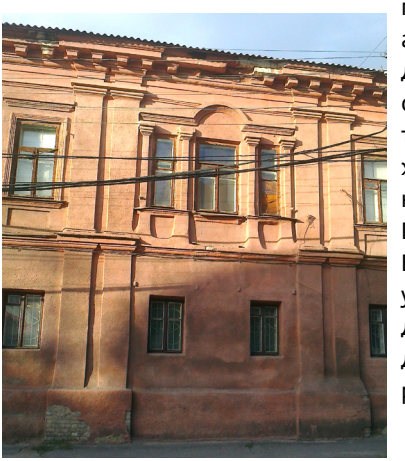

Редколегія 10-Б класу

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

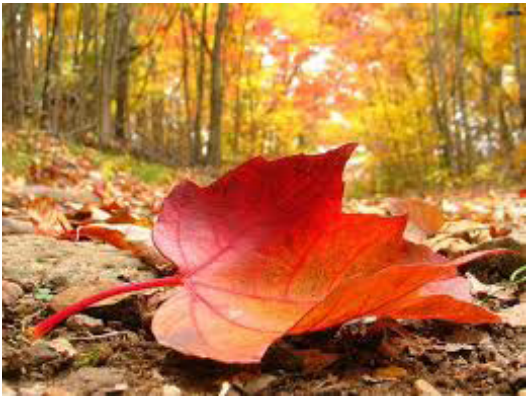

Настала осінь, жовкне листя,
Вкриває сумом всі міста.
На світі не існує місця,
Де ще не впало ні листка.

Шепоче вітер сумно-сумно,
І серце б'ється все сильніш.
Від цього суму стає дурно,
Стискає душу більш і більш.

І сяйво місячне зігріє.
Так тепло душу звеселить.
Серце людини ясно мріє:
Якби продовжити цю мить!

І відлітають в вирій птиці,
Й тебе підносить в небеса.
І думаєш собі щомиті:
«Ах, осінь! Ах, яка краса!»

Левченко Ігор, 10-Г клас

Україно моя! Європейська державо!
Ти могуча і сильна. Я Вірю у те,
Що постанеш в свій час гордо і Величаво,
І зоря в небосхилі тебе поведе.

Із глибин поколінь твоє серденько б'ється
І пронизує час своїм духом святим.
І, можливо, тобі не все ще вдається,
Але ми своєю місією гідно здійсним.

В тобі вложено цінності людства, й понині
Ти ведеш за собою могучих слов'ян.
Європейська культурна велика твердиня –
Це моя українська прадавня земля.

Ти у центрі Європи не тільки на карті,
Ти єднаєш початок всього на Землі.
Знайте: ми – українці, бо ми того варті,
Бо свою незалежність здобути змогли.

І нехай хтось подума, що ми іще юні,
Недосвідчені, темні і зовсім слабкі.
Та душа наша щира, й назавжди відлуння
Залишатиме згадку в віках по собі.

Гарасько Ірина, 11-Б клас

ОСОБЛИВА ДУМКА

Відродження Фенікса

Коли кожна клітинка всього живого завмирає у всесвітній гармонії дивовижної мелодії, легким порухом здіймаються тіні, перетворюючись враз на реалістичні образи, перед очима постає яскрава картина, відчуваєш подих величного мистецтва. Так, це – театральне дійство, що миттєво заворожує всіх довкола.

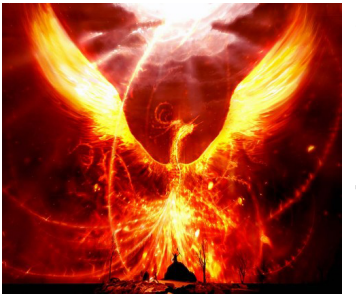

22 жовтня Кіровоградський обласний український академічний музично-драматичний театр ім. М.Л. Кропивницького відзначив своє 130-річчя. Того дня всі у піднесеному настрої чекали небуденного дійства. У кожного, хто заходив до зали, в очах нестримно горіли вогники захоплення і подиву від неперевершеної краси. Усім хотілося роздивитися найдрібніші деталі інтер'єру. А це й не дивно, адже відвести погляд від усіх красот ліпнини, мармуру, позолоти, оксамиту і кришталю, в які щедро вбраний театр, просто несила. Нарешті всі глядачі в залі, традиційний дзвінок, що знаменує початок вистави, гасне світло, і на сцені з'являються музи театру, які запрошують всіх долучитися до прекрасного...

Не можна не сказати, що гра акторів музично-драматичного театру дійсно була на високому професійному рівні. Важко було навіть уявити, як вони зможуть розкрити тему виникнення театру корифеїв, адже вона зовсім незвичайна для постановки. Але акторам не лише вдалося реалістично відобразити події минулого, вони перенесли нас в ту епоху і змусили відчути падіння і злети майстерної трупи. Як на мене, однією з найважливіших деталей постановки був заворожуючий спів муніципального камерного хору. Зала завмирала перед кожною нотою. Цей потік національного багатства та братерства захоплював з невимовною проникністю і стрімголов влучав прямісінько в серце. Зала аплодувала стоячи.

Учні, яким вдалося бути присутніми на театральній виставі, отримали величезне задоволення. Ось враження деяких з них: «Мені надзвичайно сподобався театр, його інтер'єр, вишукано оздоблений та яскравий. Гра акторів була дивовижною, ми перейнялись цим дійством і ще довгий час знаходились під враженнями. Сподіваємось, що невдовзі нам знову пощастить поринути у світ театрального мистецтва!»

Гарасько Ірина, 11-Б клас

ОСОБЛИВА ДУМКА

Як розумні будинки зроблять життя кращим?

На сучасному етапі людство досягло значних успіхів у розвитку науки та техніки. Новітні технології дозволять створювати такі речі, які ще двадцять років назад вважалися фантастикою. Єдиною проблемою була, є і буде нестача капіталовкладень, що сприяють технологічному розвитку світу. Тому введення в широку експлуатацію розумних будинків гальмують лише матеріальні і, можливо, психологічні фактори, адже не кожній людині легко пристосуватись до будь-яких нововведень.

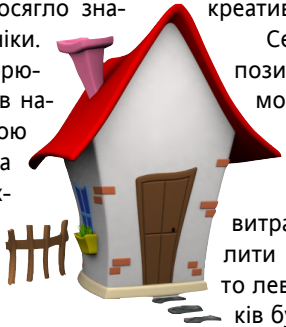

Розумний будинок – це надзвичайно корисна річ, яка здатна кардинально змінити життя людей, полегшивши їм виконання щоденних турбот. Господар може лише натиском кнопки на маленькому дисплеї забезпечити виконання будь-якої функції, заощаджуючи собі час та гроші. Надзвичайно велика та різноманітна кількість команд, які здатен виконувати будинок: освітлення, домофон, полив квітів, голосове управління, мультирум, вентиляція, відеоспостереження, електроприлади. Усе це забезпечить вам спокій, комфорт та безпеку. Однією з найважливіших функцій є вентиляція – будинок сам може чітко визначити кількість чистого повітря в кімнаті і збільшити її. Голосове управління допоможе господарям витрачати менше енергії для пересування будинком, а більше приділяти уваги важливішим проблемам. Кожна функція є логічним доповненням іншої, а разом вони створюють систему незамінних помічників населенню.

Будинок – це спосіб самовираження, якщо хочете, щоб він виглядав ефектно, прикладіть до цього максимум зусиль, креативності та бажання.

Серед надзвичайно великої кількості позитивних рис, здається, про негативні можна і не згадувати, але все ж є такі, які неможливо залишити без уваги.

По-перше, розумний будинок це неймовірно великі економічні витрати. Якщо хтось зможе собі дозволити запровадити цю систему сьогодні, то левова частка населення ще кілька років буде збирати кошти.

По-друге, аналізуючи статистичні показники за останні роки можна зробити висновок, що з кожним новим поколінням у людей розвивається патологічна лінь та неуцтво. А розумний будинок забезпечує мінімальні фізичні та розумові зусилля в управлінні будинком. Тому цілком можливо, що з широким використанням інновації можуть з'являтися проблеми із зайвою вагою.

По-третє, дана система не є екологічно безпечною, від приладів йде шалене опромінювання, а це гарне підґрунтя для розвитку різних хвороб.

Під час користування розумним будинком, ви будете змушенні позбутися кондиціонерів, дисків та багато іншого, адже все це замінить один єдиний пульт даної системи. А ще будинок може в будь-який момент зателефонувати вам, повідомляючи про неполадки, які з'явилися в господарстві.

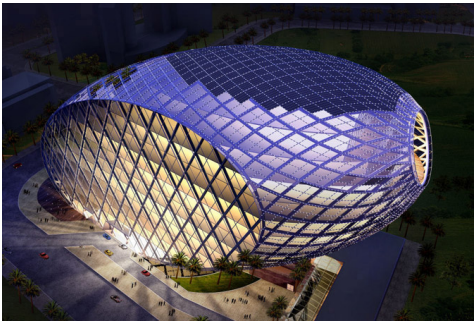

Такі недоліки можна виправити і пережити, адже кожен із нас прагне жити краще, тому користування нововведеннями сучасності є необхідністю.

Та все ж розумний будинок – це будинок вашого майбутнього, яке доступне вже зараз.

Кролік Валерія, 11-В клас

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Розстріляне

Хоч в пісні воскресив би вас
І той страшний, безумний час!..
Так тяжко плачу і дивлюсь
Я на розстріляне безсмертя,
Як на дитя убите – мати...
Страшний пройшли ми, друзі, час.
Та як живі вони між нас
І будуть жить на горе кату!..
Безсмертя ж бо не розстріляти!

В. Сосюра

75 років тому, у листопаді 1937 року, у соловецькому урочищі Сандармох радянська репресивна машина знищила сотні кращих представників українського народу. Саме в цей час українське відродження стало Розстріляним. Радіо «Свобода» назвало 2012 роком пам'яті жертв Сандармоху.

Термін «Розстріляне Відродження» вперше запропонував діаспорний літературознавець Юрій Лавріненко, вживши його як назву збірника найкращих текстів поезії та прози 1920-30-х рр.

13 листопада в 11-Г класі була проведена конференція, присвячена історичним подіям та особистостям 30-х років XX століття. Учні дослідили причини трагедії та ознайомили присутніх із долею письменників цієї доби.

Після революційних подій на повний голос мала змогу проявитися вся сила та велич творчості української нації. Але тоталітарна система, яка уже панувала на той час, не терпіла жодних проявів свободи. У тому числі – і свободи нації. Комуністичний терор 30-х років, що прийшов на зміну українському відродженню 20-х років, зупинив на злеті, перервав, відсунув у часі на десятиліття розвиток української культури, літератури, розвиток української нації як цілісного організму. Значна частина

відродження

української інтелігенції, молодих талановитих письменників, поетів, діячів культури, науки та мистецтва загинула в сталінських тюрмах і концтаборах.

Основними складниками новітньої еліти, її світогляду були бунт, самостійність мислення та щира віра у власні ідеали. У більшості своїй це були інтелектуали, які робили ставку на особистість, а не на масу. За їх зовнішньою «радянськістю» ховалися глибокі пошуки й запити. Але ці пошуки були перервані системою.

Перед кожним митцем стояв вибір, який кожен робив самостійно: самогубство (М.Хвильовий), репресії і концтабори (Б. Антоненко-Давидович, Остап Вишня), замовчування (І. Багряний), еміграція (Є.Маланюк), або писання програмових творів на уславлення партії (П.Тичина, М. Бажан).

Кульмінацією дій радянського репресивного режиму стало 3 листопада 1937 року. Тоді «на честь двадцятої річниці Великого Жовтня» у соловецькому таборі особливого призначення за вироком Трійки розстріляні Лесь Курбас, Микола Куліш, Валер'ян Підмогильний, Марко Вороний, Михайло Яловий та інші. Саме ці люди стали символами епохи «Розстріляного Відродження».

В один день, 3 листопада 1937 року, за рішенням несудових органів було страчено понад 1111 представників інтелігенції.

Розстріляне відродження — це трагедія не лише покоління 20-х - початку 30-х років, яке створило високохудожні твори у галузі літератури, живопису, музики, театру, і яке було знищене тоталітарним більшовицьким режимом. Це трагедія всього людства, яке не пізнало багатьох геніїв народу.

Редколегія 11-Г класу

ОСОБЛИВА ДУМКА

Чи є спосіб боротьби з безпритульними тваринами?

Проблема безпритульних тварин в Україні є дуже великою. Тисячі собак і котів можна назвати «безхатченками». Вони не мають що їсти, не мають де жити, і, відповідно, в них немає господарів, які могли б їх захистити. А захищати наших тварин, у першу чергу, потрібно від жорстокості деяких людей.

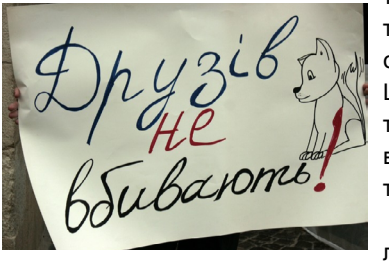

Із іншого боку, таких тварин стає кожного року все більше і більше. Безпритульні істоти розносять інфекційні хвороби. Собаки гуртуються у зграї, стають злими, наче вовки, та становлять небезпеку для людей.

Дехто вважає, що безпритульних тварин треба вбивати. Проте навіть «Закон про захист тварин» категорично забороняє такі дії. Не можна використовувати отруту, електрошок, іншу зброю.

Чи існує ж інший спосіб боротьби з безпритульними тваринами? Такий спосіб є. В більшості країн світу вже давно застосовують гуманні способи контролю за кількістю безпритульних тварин. Це метод стерилізації. Тваринам у ветеринарних клініках роблять спеціальні хірургічні операції, що унеможливлює розмноження. Потім їм роблять щеплення від сказу. А також набивають спеціальне тату на внутрішній бік вуха та одягають червоний нашийник. Це свідчить про те, що така тварина не несе загрози. І навіть у неї з'являється шанс потрапити у сім'ю.

Зрозуміло, що на операції, лікування, щеплення потрібні кошти. В інших країнах це все фінансує місцевий бюджет. А окрім того, тваринам можуть допомагати різні благодійні організації, що займаються захистом тварин. Наприклад, 23 лютого цього року в Івано-Франківську відбулася благодійна виставка картин і фоторобіт, присвячена безпритульним тваринам. Кошти з цієї виставки планують витратити на рішення їх проблеми.

І не відсутність грошей заважає розв'язувати проблеми безпритульних тварин, а інше явище – проблема людяності в нашому суспільстві!

Кондратенко Ольга, 8 клас

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.
Голова комісії інформації УПГ.
Комп'ютерна верстка та дизайн: Піддубний О.С.
Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів
Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html
Всі права захищені © 2012 Надруковано в ТЦ облкомплексу, тираж 40 екз.